

**ĐỒNG ĐI CÙNG
ĐỨC CHÚA TRỜI**

Ấn Phẩm Số 24-19 | TẠP CHÍ PHÁT HÀNH HÀNG THÁNG | 07/2024

WWW.TIENGNOICUALETHAT.VN

CUỘC CHIẾN GIỮA HAI DÒNG DỐI TIẾP DIỄN

Trần Hồng Ân, M.Div.

Gia đình luôn là nơi bày tỏ rõ nét nhất cả sự ngọt ngào lẫn xung đột của nhân tính. Trong Sáng Thế Ký 4, chúng ta chứng kiến một bi kịch gia đình đầu tiên: Ca-in giết A-bên. Bi kịch này không đơn thuần là "tranh cãi giữa anh em," nhưng là bước tiếp theo trong cuộc đụng độ giữa hai vương quốc—vương quốc sáng láng và vương quốc tối tăm—bắt đầu từ chương 3, khi tội lỗi xâm nhập vũ trụ. Câu chuyện cũng cho thấy hai lối sống: "đường lối của Ca-in" (dẫn đến tội và chết) và "đường lối của Chúa" (dẫn đến sự sống mới). Và cuối cùng là lối tiếp cận Đức Chúa Trời có đức tin và không có đức tin trong sự thờ phượng.

Nơi đây, ta bắt gặp nỗi tuyệt vọng khi nhân loại bị lời rủa sả chi phối, nhưng đồng thời cũng thấy niềm hy vọng nhen nhóm qua lời hứa về "dòng dõi người nữ" (3:15) được gìn giữ. Qua Sáng 4:1-16, mỗi chúng ta được mời gọi nhìn lại lối sống mình đang theo đuổi: là đường lối của Ca-in hay của Đấng Christ?

I. ĐƯỜNG LỐI CỦA CA-IN VÀ ĐƯỜNG LỐI CỦA Đấng CHRIST (SÁNG 4:1-16)

A. Đường Lối của Ca-in Dẫn Đến Tội (4:1-7)

Khởi đầu mang âm hưởng Tin Lành. Bối cảnh của chương 4 mở ra với hình ảnh A-đam "ăn ở" với Ê-va và sinh Ca-in. Điều này mang ý nghĩa "tin mừng" bởi hai lý do:

Thực hiện lệnh "sinh sôi nẩy nở" (1:28). Mặc cho tội lỗi và xấu hổ đe dọa mối quan hệ, A-đam và Ê-va vẫn duy trì "một thịt," tiếp tục chức phận làm cha mẹ của cả loài người.

Triển vọng ứng nghiệm lời hứa "dòng dõi" (3:15). Ê-va gọi tên "Ca-in" với niềm hy vọng có thể chính con trai đầu lòng này sẽ là người "đập đầu" con rắn, giải phóng họ khỏi lời rủa sả.

Công việc và thờ phượng (2-5). Ca-in là "người làm ruộng," A-bên là "người chăn chiên." Cả hai đều đang nỗ lực thực hiện quyền quản trị trên tạo vật (1:26). Cả hai dâng lễ vật lên Chúa: Ca-in dâng "hoa lợi của đất," A-bên dâng "con đầu lòng của bầy chiên, mỡ của nó."

Chúa chấp nhận lễ vật của A-bên, không nhìn đến lễ vật của Ca-in. Lời Kinh Thánh không ghi chi tiết lý do chính xác, nhưng phản ứng của Ca-in cho thấy **vấn đề không chỉ ở vật dâng mà còn ở tấm lòng.**

Tấm lòng sai trật và lời cảnh báo (5-7). Ca-in "rất tức giận, nét mặt găm xuống." Sự cứng cỏi này là "**đường lối của Ca-in**", được Tân Ước gọi đích danh (Giu-đê 11).

Chúa phán: "Sao ngươi giận? ... Tội lỗi rình rập

trước cửa... nhưng ngươi phải quản trị nó" (4:6-7). Cảnh báo này vang vọng ý nghĩ "tội lỗi luôn chờ," giống như rắn trước đó. Thay vì hạ mình ăn năn, Ca-in "phản kháng," để cơn giận lấn át. Đó là con đường của kiêu ngạo, đặt Chúa dưới "công đức" của mình, mong Chúa "mắc nợ" vì mình dâng lễ. Khi không được "đáp lại," ông bùng nổ tội lỗi.

Đường lối của Ca-in bắt đầu bằng **động cơ sai trật** trong thờ phượng, **không vâng lời** cảnh báo của Chúa, để rồi dẫn đến phạm tội nghiêm trọng hơn. Một đường lối không có đức tin.

B. Đường Lối của Ca-in Dẫn Đến Chết (4:8-12)

Từ ghen tị đến giết người (8). Ca-in rủ A-bên ra đồng rồi giết em mình. Vụ sát nhân đầu tiên xảy ra không chỉ xuất phát từ "ghen tị" đơn thuần nhưng còn là **một đòn tấn công vào chính kế hoạch cứu chuộc của Đức Chúa Trời** (3:15).

Theo Hê-bơ-rơ 11:4 và 1 Giăng 3:12, A-bên thuộc "người công bình," còn Ca-in "là con của kẻ ác." Đây là "**cuộc chiến**" giữa **dòng dõi người nữ và dòng dõi rắn** thể hiện ra trong đời thực. Dòng dõi có đức tin được xưng công bình và dòng dõi tìm cách được xưng công bình không bởi đức tin.

Dòng máu vô tội kêu oan (10). Chúa hỏi Ca-in: "A-bên, em ngươi đâu?" (9). Giống như khi Ngài hỏi A-đam: "Ngươi ở đâu?" (3:9), câu hỏi nhằm **vạch trần tội**. Nhưng cũng là câu hỏi của tình yêu thương vì Đức Chúa Trời quan tâm đến hai anh em.

Máu của A-bên "kêu lên" từ đất, nhắc nhớ Rô-ma 8:22 về việc tạo vật "rên siết" vì hậu quả tội lỗi. Sự chết của A-bên cũng trở thành biểu tượng cho "người công bình chịu bức hại," khởi điểm cho các "tiên tri bị giết" về sau (Ma-thi-ơ 23:35; Lu-ca 11:51). Điểm thú vị về việc này là A-bên đã chết rồi vẫn còn nói, mang hàm ý bóng gió về sự sống lại. Người chết thì không thể nói. Nếu vẫn còn nói thì một là chưa chết, hai đã chết rồi nhưng được sống lại. Thật người công bình "sẽ sống" bởi đức tin (Ha-ba-cúc 2:2; Hê-bơ-rơ 10:38)

Hình phạt đổ xuống (11-12). Chúa tuyên án: "Đất ... sẽ chẳng sinh hoa lợi nữa; ngươi sẽ lang thang trên đất." Ca-in gánh **lời nguyền** nặng nề: tội giết người, đặc biệt là "giết người mang ảnh tượng của Đức Chúa Trời."

Đường lối của Ca-in không chỉ "nhỏ nhặt" ở chỗ nổi giận, ganh ghét, mà còn dẫn đến **một vòng xoáy**: bất tuân - bạo lực - lãnh án lưu đày. Đỉnh điểm là sự chết và sự đổ vỡ triệt để mối quan hệ với Chúa lẫn cộng đồng.

C. Đường Lối Của Đấng Christ Dẫn Đến Sự Sống Mới (4:13-16)

Giữa bối cảnh tăm tối, câu chuyện hé mở “đường lối của Chúa” qua đối chiếu với phản ứng của Ca-in sau khi phạm tội.

Nỗi Sợ Của Ca-in So Với Sự Ăn Năn Chân Thật. Ca-in kêu: “Hình phạt tôi nặng quá!” (4:13-14). Đây là **nỗi sợ** hậu quả, “sự hối tiếc” nhưng không phải **ăn năn**. Đường lối của Chúa đòi hỏi một **tấm lòng tan vỡ** vì chính tội lỗi trước mặt Đức Chúa Trời (Thi 51:17), chứ không chỉ than khóc do gánh nặng bản thân. Phao-lô viết: “Sự nhân từ của Đức Chúa Trời đem chúng ta đến ăn năn” (Rô-ma 2:4), chứ không dừng lại ở oán trách hình phạt.

Bạo Lực So Với Lòng Thương Xót. Dù Ca-in đáng bị trả thù, Chúa lại đáp lời bằng **dấu ấn bảo vệ** (4:15). Ngài ban **ân điển** thay vì luận phạt tức khắc. Điểm thú vị nằm ở chỗ Đức Chúa Giê-su nói hãy đi và học cho biết câu này nghĩa là gì? Ta muốn sự thương xót không phải của lễ. Ca-in về mặt dâng của lễ đã không bằng đức tin mà còn giết người. Dầu vậy Đức Chúa Trời lại bày tỏ lòng thương xót đối với ông. Đây là sự đối chiếu với **tấm lòng thương xót của Đấng Christ**. Trên thập tự giá, Chúa Giê-su cũng bày tỏ lòng tha thứ cho những người nộp Ngài cho bị giết: “Cha ơi! Xin tha cho họ...” (Lu-ca 23:34).

Xa cách So Với Gần Gũi Chúa. Ca-in “đi khỏi mặt Đức Giê-hô-va, định cư trong xứ Nốt ở phía Đông Ê-đê” (4:16). Rời xa Chúa, ông làm kẻ “lang thang” về thuộc linh lẫn thể chất. Ngược lại, “đường lối của Chúa” mời gọi chúng ta **đến gần** Ngài. 1 Giăng 1:9 khẳng định: “Nếu chúng ta xưng tội, Ngài là thành tín và công bình để tha tội ... và làm sạch mọi gian ác.”

Chết Chóc So Với Sự sống. Đường lối Ca-in phơi bày **huyết** (A-bên) đổ xuống. Nhưng huyết ấy chỉ càng kêu lên lời buộc tội. Đường lối Chúa Giê-su cũng liên quan đến huyết, nhưng là **huyết của Chiên Con** (Hê-bơ-rơ 12:24) “nói tốt hơn huyết của A-bên.” Nếu huyết A-bên kêu đòi công lý, huyết Chúa Giê-su đem đến sự tha thứ và bảo đảm sự sống đời đời (Giăng 3:16).

Ca-in chối bỏ cơ hội ăn năn, xem án phạt Chúa là quá nặng nhưng không nhìn thấy nhu cầu “đổi mới tâm linh.” Còn đường lối của Đấng Christ chính là kêu gọi con người **ăn năn**, nhận lãnh **lòng thương xót** từ Chúa, và nhờ đó kinh nghiệm **sự sống mới** trong ân điển.

CHỌN “ĐƯỜNG LỐI” NÀO?

Sáng Thế Ký 4:1-16 cho thấy: **Đường lối Ca-in:** bắt đầu bằng nghi ngờ, ghen ghét, dẫn đến tội lỗi, giết người, hủy diệt và xa cách Đức Chúa Trời. **Đường lối Chúa:** bắt đầu bằng đức tin, khiêm nhường, dâng lễ vật bằng tấm lòng tôn kính, chấp nhận phương cách huyết (như A-bên), rồi lên đến đỉnh cao trong sự hy

sinh của Chiên Con—Chúa Giê-su.

Mỗi chúng ta phải đối diện với một lựa chọn: tiếp tục **theo vết xe đổ của Ca-in**, quay lưng với lời cảnh báo Chúa, để sự giận dữ và đố kỵ dẫn đến tội lỗi; hay **bước đi trong đường lối Christ**, biết ăn năn, nhận ơn tha thứ, tìm lại niềm vui trong mối tương giao với Chúa và anh em.

Sứ điệp tin lành ở đây là: cho dù tội lỗi đã trở thành ung nhọt của con người, Đức Chúa Trời vẫn đủ năng quyền, giàu lòng thương xót để giải cứu và ban cho chúng ta dấu ấn ân điển. Huyết của Chúa Giê-su kêu lên “sự tha thứ,” trái ngược với dòng máu A-bên kêu oan. Mối quan hệ giữa tội nhân và Chúa qua Đấng Christ đã được hàn gắn, mở ra cơ hội để chúng ta **bước đi trong ánh sáng** và sống một cuộc đời đắc thắng tội lỗi.

Nguyện Lời Chúa trong câu chuyện Ca-in và A-bên nhắc nhở chúng ta cẩn trọng trước khi tội “rình rập” và học cách hướng lòng ăn năn khi Chúa sửa trị. Thay vì khép kín trong hối tiếc, hãy để Thánh Linh thúc giục chúng ta đến với **sự ăn năn chân thành**, kinh nghiệm sự sống mới trong Đấng Christ, chọn **“đường lối của Chúa”** chứ không phải “đường lối của Ca-in.” A-men!

Câu Hỏi Suy Ngẫm

1. **Khi đọc câu chuyện Ca-in và A-bên**, bạn nhận thấy đâu là những biểu hiện của “đường lối Ca-in” trong cuộc sống hiện tại? Có khi nào bạn để cơn giận, đố kỵ hay tự cao dẫn mình đến những quyết định sai lầm, xa cách Chúa?
2. **Đối chiếu với nỗi sợ và hối tiếc của Ca-in**, bạn phân biệt thế nào giữa “sợ hậu quả” và “ăn năn thật” (biết ăn năn vì chính tội lỗi)? Bạn nghĩ điều gì sẽ xảy ra nếu Ca-in chọn thái độ ăn năn thật trước Chúa?
3. **Hình ảnh “dấu ấn” Chúa ban cho Ca-in** gợi ra điều gì về tấm lòng thương xót của Đức Chúa Trời, ngay cả khi con người cố tình phạm tội? Trải nghiệm thực tế nào giúp bạn cảm nhận sự thương xót ấy của Chúa trong cuộc sống?
4. **Sự tương phản giữa “huyết của A-bên” và “huyết của Đấng Christ”** (Hê-bơ-rơ 12:24) nhắc nhở bạn điều gì về sự sống và sự chết? Nếu huyết A-bên kêu oan, huyết Chúa Giê-su lại kêu gọi tha thứ – bạn đã kinh nghiệm sự tha thứ này như thế nào?
5. **Khi nhìn vào “đường lối của Chúa”** – con đường của đức tin, ăn năn, và nương dựa vào ân điển của Chúa – bạn thấy mình cần thay đổi ra sao để không đi vào “đường lối của Ca-in”? Những bước cụ thể nào bạn có thể thực hiện hầu bày tỏ đức tin và vâng phục trong đời sống hằng ngày?

MỘT ẢN PHẨM PHÁT HÀNH HÀNG THÁNG CỦA VBI PRESS

Tổng Biên Tập: Trần Hồng Ân

Phó Biên Tập: Nguyễn Thanh Tuấn

MỌI ĐÓNG GÓP XIN LIÊN HỆ

lienhe@vbi.edu.vn

090-999-1033 – A. Tuấn

www.vbi.edu.vn

ẢN BẢN ĐIỆN TỬ PHÁT HÀNH TẠI

www.tiengnoicuaethat.vn

Ấy là Ngài mà chúng tôi rao giảng, lấy mọi sự khôn ngoan răn bảo mọi người, dạy dỗ mọi người, hầu cho bày tỏ mọi người trở nên trọn vẹn trong Đấng Christ ra trước mặt Đức Chúa Trời. Cô-lô-se 1:28